

NEKROLOG

OBITUARY

Prof. Aleksandar Damanski

1899—1968

13. siječnja 1968. godine umro je u Beogradu dr Aleksandar Damanski, redovni profesor Farmaceutskog fakulteta Univerziteta u Beogradu, upravnik Odjeljenja za kemiju prirodnih proizvoda Instituta za kemijska, tehnološka i metalurška istraživanja Beograd i Membre correspondant étranger de l'Académie de Pharmacie, Paris.

Rođen je 11. studenoga 1899. godine u Harkovu, SSSR. Gimnaziju s maturom završio je 1917. godine u Harkovu, a Filozofski fakultet, kemijsku grupu, u Beogradu 1926. godine.

Po završenim studijima započeo je rad u laboratoriju Ekonomskog odjeljenja Ministarstva vojske i mornarice, gdje je ostao u službi do listopada 1931. godine. Iste godine pristupio je izradi svoje doktorske disertacije u Parizu u L'Institut de Biologie Physico-Chimique koju je obranio 1934. godine, kao »doctorat d'état«.

Po povratku u Jugoslaviju stupio je ponovo na dužnost u laboratoriju Ekonomskog odjeljenja Ministarstva vojske i mornarice, gdje je ostao sve do kapitulacije.

Krajem listopada 1944. godine postavljen je za upravnika Centralnoga vojno-tehničkog laboratorija NOV i POJ. Na toj dužnosti ostao je sve do demobilizacije, 1948. godine. Godine 1946. izabran je za honorarnog izvanrednog profesora, a 1953. g. za redovnoga profesora iz bromatologije i organske kemije na Farmaceutskom fakultetu u Beogradu. Bio je osnivač i upravnik Instituta za bromatologiju Farmaceutskog fakulteta do svoje smrti, a do 1963. godine bio je istovremeno i upravnik Instituta za organsku kemiju Farmaceutskog fakulteta.

Bio je član upravnog odbora Srpskoga kemijskog društva i predsjednik Sekcije za biokemiju, član Hrvatskoga kemijskog društva, Društva za unapređenje ishrane naroda Jugoslavije (nutricionisti), Société des Experts-Chimistes de France, Société de Chimie Biologique — Paris i Société Chimique de France, kao i član redakcionog odbora časopisa *Hrana i ishrana* i *Glasnika kemijskog društva* — Beograd.

Naučni rad prof. Damanskog odvijao se uglavnom na problemima strukture škroba, uloge L-askorbinske kiseline u biljnom svijetu, biosinteze aminokiselina u biljnom svijetu, sintezama derivata tiantrena i aromatskih polisulfida i drugim. Radeći na ovim problemima došao je prof. Damanski sa svojim saradnicima do rezultata koji predstavljaju značajan doprinos u ovim naučnim oblastima.

Prof. Damanski dao je također niz interesantnih priloga iz sastava ulja biljaka, o ekvimolekularnim racemskim spojevima, o sintezi glikozida i drugim prirodnim spojevima. Ukupno je objavio sam i sa svojim suradnicima 66 naučnih radova, 2 stručna rada, 4 knjige i priručnika i 1 patent.

Kao naučni radnik prof. dr Damanski odlikovao se skromnošću i marljivošću, a kao čovjek, bio je nadasve humanista. U toku svoga rada na Univerzitetu naročitu pažnju polagao je odgoju svojih mlađih saradnika.

Smrću prof. Damanskog jugoslavenski kemičari gube sposobnog i iskusnog naučnog radnika, beogradski univerzitet vrsnog pedagoga, a njegovi suradnici plemenitoga čovjeka i učitelja.

Z. B.